

Nævnet stadfæstede i september 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger samt et barn fra Etiopien. Indrejst i 2013.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk oromo og muslim fra [by A], Etiopien. Ansøgeren har ydet støtte til Oromo Liberation Front (OLF), og hendes familie har været medlemmer af bevægelsen.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hendes fader blev fængslet, da ansøgeren var meget ung, og at han i 2003 døde på et hospital i [by A] på grund af de overgreb, han blev udsat for under sin tilbageholdelse. Ansøgeren og hendes søster udrejste kort tid herefter til Sudan, hvorefter ansøgeren og hendes søskende blev eftersøgt af de etiopiske myndigheder. Ansøgerens moder blev flere gange afhørt af myndighederne vedrørende børnenes opholdssted. For omkring fem år siden udrejste moderen også til Sudan. Ansøgeren har videre henvist til, at hun i Sudan har deltaget i forsamlinger arrangeret af OLF, og ved en tilbagevenden til Etiopien frygter hun de etiopiske myndigheder på baggrund af hendes tilhørsforhold til OLF. I 2006 begyndte ansøgeren sin udrejse fra Sudan til Europa.

Flygtningenævnets flertal finder ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Etiopien vil være i konkret og individuel risiko for forhold omfattet af udlændingelovens § 7.

I den forbindelse bemærkes, at ansøgeren efter sin forklaring opholdt sig i Etiopien i tre uger efter farens død uden forfølgelse fra myndighederne, og at flere familiemedlemmer blev der endnu længere, herunder ansøgerens mor helt frem til omkring 2010 og således i omkring fire år efter, at ansøgerens aktiviteter også i Sudan var ophørt. I øvrigt bemærkes det, at hendes rolle i disse aktiviteter efter det foreliggende må vurderes at være mindre fremtrædende.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”